

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrije in Nemčije na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje snaten popust.

Dunajski Schubertbund v Celju.

Naši trinogi v Celju so si zopet naročili pomožne vojnike v smrtnem boju proti nam. Tokrat iz Dunaja. Pevsko društvo „Schubertbund“ je potovalo po Bosni, koncertiralo v Sarajevu in se vrača zdaj domu. Danes se ustavi na prošnjo svojega uda, nemško-celjskega klobasarja v državnem zboru Pommerja, da na novo podpihne ogenj bojevitosti celjskih Nemcev, ki rešujejo mater Germanijo, ki je njih večino kot Slovenka rodila, ob obalih bistre Savinje, katero „D. W.“ že imenuje „deutsche Sann“. Može, ki so se zbrali kot pevci pod imenom Schuberta, ki je pred skoro 100 leti na Dunaju pisal mile italijanske napeve nemškim pesmim, ni poznal sovraštva med narodi, ampak je popeval ljubezen in srečo v združenju z drago devico, — ti može, med katerimi je, kakor v vseh dunajskih „nemških“ pevskih društvih, gotovo večina rojenih ali vsaj ponemčenih Čehov, prišli so v Celje, da pristopijo z nemškim petjem v vojsko proti Slovencem.

Mestni služabniki že nosijo po mestu frankfurtarske zastave, plačane v velikem delu s slovenskim denarjem, in jih delijo in če treba vsiljujejo hišnim posestnikom. Tako hoče mestni zastop. Celje kaži nemško lice in ker ga nima, potegne mu mestni urad frankfurtarsko šemo čez obraz!

Ob 6. uri zvečer pridejo. Peljali jih bodo do mestne hiše, gredoč jim bodo Eve metale cvetlice, s „terase“ ob mestni hiši, katera je sicer samo na stebrih ležeč tlak, ki se že udara, bode kolikoli mogoče najbolj hreščeči glas županov pozdravil dunajske pevce, katerih večina bode še le tukaj izvedela, da bi pravzaprav morala priti ogrnjena z medvedovimi kožami in z mečem in batom v roki. Potem bode koncert v gledališču, ki utegne biti nmetniški vžitek do zadnjih dveh „pesmij“, katere je prilomastil Pomer v razpored in ki naj spravijo Celjane zopet iz pesniškega čutja v njih navadno sovraštvo do someščanov.

Koncert se vrši v prid blagajni za „nemški narodni dom“ — „Deutsches Haus“ v Celju. Na tem stavišču budo jutri stavili Dunajčani z dvema zboroma utemeljitev nove nemške trdnjave, ki naj pomaga podreti naš „Narodni dom“ in — posebno našo — gimnazijo in slovenska učilišča, ako mogoče — spraviti Slovence s sveta!

Kakor so celjski Nemci nedavno onečaševali Schillerja, ki je gorel za svobodo človeštva, v svoje namene tlačenja Slovencev, tako zdaj skrunijo pevca ljubezni Schuberta in se pod njegovim imenom jačijo za sovraštvo!

Ako pa se bode svet nekoliko razvijal po starih zakonih in ako bodo Slovenci delali pošteno in vztrajno kakor zdaj, ne pomore celjskim slovenožrcem njih nov Uri pred kolodvorom, ne pomore jim „Studentenheim“, s katerim prevstvarjajo celjsko gimnazijo v refugium peccatorum (priebežališče grešnikov-lenuhov in slaboumnikov), ne pomore jim nasilstvo, s katerim branijo staviti slovenske hiše, ne reši jih tiskarna Celeja s svojo „D. W.“ naj ji posodijo ali naklonijo iz svoje hranilnice milijone — zdaj so dali na hišo kupljeno za 130.000 K posojila 160.000 K — seveda „prav varno“ — naj si zidajo lutske cerkve, železno kolo zgodovine jih bo strlo, in gradovi, ki jih zidajo moderni tlačani, domačini, gledali bodo razvaljeni v svet in kakor celjski stari grad spominjali na moč in slavo, ki je — bila nekdanj! Več ko tisočletno tlačanstvo smo prestali, zdaj hočemo — gospodovati na svojem!

Rusija — Slovanstvo.

Zadnje ruske vesti iz bojišča niso najboljše: Japonci so se polastili velikega in bogatega ruskega otoka, Sahalina, ki je poln zlata in drugih zemeljskih zakladov; s tem hočejo prisiliti rusko diplomacijo na čim težje pogoje miru. Na diplomatskem polju so Japonci srečne roke, kot na bojnem. Brzjavijo javljajo, da se jim je posrečilo v predpogajanju za mir zavzeti najboljše pozicije za skorajšnjo diplomatsko bojišče. Doma v Rusiji,

v apatični Rusiji vre, neredi, atentati, umori so na dnevnem redu; v armadi so upori in nepokornost, a po mestih obsedno stanje in preki sod. Mi smo se na te tužne vesti že priučili, ne vznemirjajo nas več. Jemljemo jih na znanje, hladno in mirno z resignacijo.

Ali te vesti razveseljujejo sovražnike Slovanstva. Silno grajo so vzdignili, zaigralo jim je srce, ko jim je brzjav prinesel vest o propasti ruskih mornaric in neuspeha mandžurske armade. Pazljivo so spremljali vsak korak ruske vojske, kretanje brodovja in pazno so premostrivali vsako vrženo nihilistično bombo.

Zaigralo jim je srce, ko so slišali, da je oklopnica „Potemkin“ v lasti moštva z izobešeno škrlatno zastavo veselo zaplula po Črnem morju. Zadovoljen smeh jim je zaigral okrog usten, ko so se vedno močnejše ponavljale zahteve po parlamentarni vladi, ki bi Židom, njihovim varovancem pomagala, da se polaste ruskega kapitala, ruskega zemljišča, novinstva in sijajnih karijer. Dali so zavetja besnemu Gaponu žalostnega spomina, ki je bil prvi krivec, da je v Petrogradu izkrvavelo nešteto človeških žrtev. V listih prinašajo vesti iz Rusije pod kričecimi naslovi, ki so skozinsko lažnjive.

Za nje je Rusija in Slovanstvo vsled sedanje vojne in ustaj prišlo na rob propasti. Oni mislijo, da so se Leo XIII. in Bismarck, pa tudi drugi filozofi in ačenjaki zmotili, ko so prorokovali Slovanstvu bodočnost, odkar so se Intinci preživeli, a anglo-sasna rasa se ne more tako dolgo obdržati na svoji sedanjí višini. Mislijo, da so ti proroki sapjali, ko so z očesom genija videli v naprej bodočo slovansko svetovno prvenstvo. Oni hočejo, da Rusija in Slovanstvo propade vsled nekaj vrženih bomb, izgubljenih bitk in zato, ker je „Potemkin“, osvobodivši se zapovednika, zaplul po Črnem morju, da poišče po lukah boljšo hrano, kakor se je dobivala na ladji.

Ali vsi porazi ruskih čet in eskader, pa ta vojna, ki se za Rusijo nesrečno končava, a vendar smo se divili ves čas, dokler traja, vztrajnosti severnega kolosa, ne more drugo, nego da služi napredku slovanstva. Nietzsche, nemški filozof je učil: „Vojne so človeštvu daleko večjih koristi prinesle, kakor pa ljubezen do bližnjega...“ Ta trditev se mora nanašati tudi na en del človeštva, na narod, na državo. Vojna, četudi po-

LISTEK.

Pravljica o zmaju.

Zapisal I. S.

Kadar se pripravlja k deževnemu vremenu in se temni oblaki zbirajo na obzorju, se čuje v Konjiški gori čudno gromenje, kakor da bi se hotela odpreti gora in bljuvati v dolino žarečo lavo. Narodna pravljica pravi, da je v gori globoko jezero, ki se pa ob nevihti razburka in povzroča silno bobnenje. In pastirji, ki so pasli ovce in koze po Konjiški gori, pripovedujejo celo, da je gora zbita z velikanskim železjem, ker drugače bi se zrušila in brezmejne vode bi pokrile celo dolino.

V tem jezeru sredi gore je bil pred davnim časom strašen zmaj. In če bi ušel ta zmaj iz jezera, tedaj bi se stemnilo nebo, strele bi švigale, jezero bi se razlilo in drevje in kamenje bi hitelo za njim, da ga pobije.

Da pa ne pride iz jezera in ne nastane strašna nevihta, morali so mu dajati prebivalci iz okolice vsako pomlad najlepšo deklico, katero so ovenčali in vrgli v globoko jezero.

Vsako leto, ko je zapihal topli jug in je začelo po holmcih zeleneti drevje, je razburkal zmaj gorsko jezero in zahteval vnovič svojo žrtev. Matere pa so plakale za svojimi hčerami,

točile so solze za lepimi deklicami in ihtele proti nebu. Tako je minulo leto za letom.

In zopet je prišla topla pomlad, po brdih in logih so zacvetele rumene trobentice in višnjeve vijolice so razlivala omamljajoči vonj. In ozelenele so stare bukve po Konjiški gori ter naznanjale, da bo treba prinesiti zmaju novo žrtev.

Pod goro, kjer je stala krasna palača, so se zbirali ljudje, hodili so tiho v grad in zopet odhajali. Prišli so sorodniki in prihitele so prijateljice grajske hčerke, da vzamejo slovo od nje — edinice konjiškega grofa.

V gradu so jokali in ihteli...

Graščak pa je slonel ob mizi, glavo si je podpiral z roko ter se globoko zamislil. Ljubil je svojo edinico bolj nego vse na svetu, a sedaj je prišel trenutek strašne ločitve. Umrl bi rajši, kakor da mora doživeti usodepolni trenutek. In sklenil je upreti se požrešnemu zmaju in odtegniti mu nedolžno žrtev.

Ljudje pa so stali v gručah pod gradom ter čakali ovenčane devojke, da jo spremijo v grozno smrt. A minila je deveta, minila dvanajsta ura, grajščakove edinke pa ni bilo iz grada.

In ko je odbilo poldne, stemnilo se je za Konjiško goro, temni oblaki so se hipoma nakupičili, začelo se je bliskati in strašen grom je pretresal temno ozračje. Nastala je silna nevihta in močan vihar je pulil iz zemlje mogočne hraste.

Iz gore pa je začela liti voda in kamenje se je valilo z gromovitim bučanjem za — ubeglim zmajem.

Ljudstvo pa je tarnalo in molilo.

In glej, sredi doline se je prikazal krasen vitez, sedel je na belem konju, pri sebi pa je imel meč in sulico. In hipoma se je vspel konj proti zmaju in z enim mahom mu je odsekal vitez sedmero glav. Pod njim pa se je odprla zemlja in požrla zmaja v neizmerne globočine.

V zahvalo osvobodjenja od groznega zmaja, pa so postavili kristjani pozneje pod goro cerkev ter posvetili svojemu rešitelju — sv. Jurju.

Še dandanes pa vidiš ob Dravinji, kake četrt ure od Konjiške gore na travniku precej veliko jamo, kjer se je pogreznil pred davnimi časi strašen zmaj. Pastirji pa se plašno izogibljejo tega kraja, kajti slišali so že pač, da se je pogreznil ondi nekoč kmet z vozom in voli in izginil je za vedno v globočinah zemlje.

Moderni basni.

Spisal J. E. Polak.

I.

Vročega popoldne meseca julija je bilo, ko sem sedel v gozdu na stari korenini ter prisluškoval veselemu žuborenju gozdnega potoka, ki se je vil po peščeni strugi, porasli na obeh bregovih z zelenim mahom.

gubna, je v slučajih koristonosna. V tem slučaju se nahaja tudi današnja Rusija. Da je Rusija tudi sedaj ostala zmagovalka, bi njen, a tudi napredek vsega Slovanstva, znabiti zakasnel, ker samo zato, ker je podlegla, so se odkrile vse skrivne rane, na katerih je bolehal in ki so jo ovirale v napredku. Vojna z Japanom je razgalila, kar je bilo trhlo, in ruski narod bo vedel zdaj to odpraviti. Tudi revolucionarno gibanje v državi bo doprineslo svoje k zdravljenju. Rusija bo prišla iz te vojne ozdravljena in močna na večjo slavo Slavjanstva.

Ko je Evropa spoznala slovansko-rusko dušo, ko se je spoznala z ruskimi pisatelji-veleumi, je ostrmela. Slovanska orjaška duša jo je prevzela in začarala, in njeni učenjaki so pisali, da je bodočnost slovanska. Ruski pisatelj, Dostojevski, se je izrazil nekoč napram nekemu francoskemu kritiku: „Mi Slovani imamo genij vseh narodov, a poleg tega slovanski genij; zato mi tako razumevamo druge narode, a drugi nas ne morejo razumeti.“

Domače in druge vesti.

— **Iz Slovenjgradca.** Radi volitve v okrajni šolski svet slov. graški napadajo slovenjgraški nemčurji v svojih listih okrajnega glavarja Čapeka na prav nesramen način. Dasi nimamo nikakega vzroka v katerem koli oziru gospoda okrajnega glavarja zagovarjati, moramo vendar resnici na ljubo konstatovati, da je skoraj vse ljudstvo v Slovenjgradcu c. kr. glavarju za mnogobrojne zasluge hvaležno in ga spoštuje. Saj jim je bil povsod na pomoč. On jim je ob času požara izposloval obilno podpor, on je celo nemčurjem na ljubo dne 18. avgusta pretečenega leta dal odstraniti slovensko trobojnico z „Nar. doma“; da, on je pred nekaj leti prepovedal svojim poduradnikom obiskovati „Narodni dom“. Vse to pa kliki Pototschnigovega kalibra ne zadostuje. Oni hočejo, da jim glavar pri vseh nakanah pomaga. Kliki pa, ki je sedaj v Slovenjgradcu na krmilu, in ki je uprizorila to nesramno gonjo proti glavarju, bode tudi kmalu odklenkalo. Ljudstvo ne more pozabiti, da je mestna občina za vpeljavo električne razsvetljave za nečuvno drag denar kupila tovarno doktorja Kiesewettra, akoravno je bila tedaj Farskyjeva tovarna polovico cene, na prodaj, samo radi tega, da je rešila doktorja Kiesewettra. Občina si je s tem nakopala ogromnih dolgov na glavo in ubogi obrtniki vzdihujejo pod težkimi bremen, katere jim je popolnoma brez potrebe naložila občina. Mestni očetje tudi vedo, da je njih gospodstvo v nevarnosti, zato se poskušajo s terorizmom obdržati na površju. To ne bo pomagalo nič! Naravnost čudno se nam zdi postopanje dra. Kiesewettra. Ta gospod je pred približno desetimi leti prav ponižno s klobukom pod pazduho prišel k takrat popolnoma slovenskemu okrajnemu zastopu in lepo prosil, naj se mu da stanovanje v okrajni hranilnici in se mu poveri zastopstvo iste, obljubil je pod častno besedo, da se ne bo nikoli vtikal v politiko. Okrajni odbor je res ugodil njegovi prošnji in on je držal do zadnjega svojo besedo. Pa potegnil je drug veter in dr. Kiesewetter je

obrnil plašč po njem. Nemčurji so dobili polovico v okrajnem odboru, in dr. Kiesewetter se menda čuti že varnega. A zapomni si naj dr. Kiesewetter, da bomo tudi mi obrnili svoj plašč po njemu nasprotnem vetru. Naša prva skrb naj bo, da dobimo v kratkem slovenskega odvetnika!

— **Trbovlje.** Razmere v naši dolini postajajo čim dalje bolj neznosne. Komaj je preteklo par tednov, odkar se je blagoslovila zastava pazniškega društva, že se govori, da to društvo razpada, ker niso niti „Nemci“, niti Slovenci zadovoljni z njim. Pa „napočil je rešitve dan“! V Trbovljah se mora predvsem utrditi patriotični duh, Slovenci naj pustijo svoje neumne trditve in tožbe o prodiranju nemčurstva in naj predvsem se naučijo biti pravi navdušeni Avstrijci. Sredstva za to „izobrazbo“ nudi jim le veteransko društvo, ki naj se brž osnuje. Stare puške (komad po 4 K pravijo) so pripravljene, nemški poveljni jezik, uniforme pa posodijo brežiški veteranci. Tako so jo iztuhali nekateri gospodi, ki bi radi, da napočijo za Trbovlje zopet zlati časi „Sängerbunda“ ki še do danes ni popolnoma „izpel“, ker zato skrbijo nekateri prav pevske navdušeni „Slovenci“ in pa „Schulvereina“, ki je tudi v Trbovljah imel nekaj svojo „rešilno štacio“. Toda ti gospodi upajo vendar le preveč! Zaspani smo sicer Trboveljčani, to ve ves svet, saj niti drugega slovenskega društva nimamo kakor našo vrlo požarno brambo; ali te krasne veteranske ideje pa vas le preveč motijo v vašem spanju. Zdramiti se moramo ter pokazati, da se zavedamo in da se ne damo odeti z lepim plaščem patriotizma, ki pa naj le uduši našo narodno zavest. Tega nikdar ne pripustimo in skušati hočemo doseči nasprotno, kar nameravajo naši „veteranci“. Zdi se nam, da nas lahko zbudi iz spanja prave trobente glas — ne sodne sicer, ampak sokolske. Da, to je ideja, ki jo goji več navdušenih narodnjakov in katera šteje tudi med mlačnimi dovolj prijateljev. Čili „Sokoli“ bi dali naši dolini narodni značaj, „Sokol“ bi gojil in vzdrževal narodno zavest, v svojih vrstah bi lahko združeval vse slovenske sloje, zastopil bi pot nemčurstvu, ki vedno bolj dviga oholo svojo glavo. Z veseljem torej pozdravljamo to misel in iz vsega srca želimo, da se čim prej uresniči. Merodajne kroge pa opozarjamo na ta vesel pojav med trboveljskimi Slovenci. Z veseljem bomo poročali o napredku te ideje, poročali pa bomo tudi o naših veterancih, in če bo treba, si to gospodo in njih tiho delovanje, pošteno privoščili.

— **Šmarje pri Jelšah.** Nič drugače, kakor se je pričakovalo, se je zgodilo. Kratka notica v predzadnji številki „Domovine“ o dvojezičnem napisu na tukajšnjem skladišču, ki je last „Dolniške družbe združenih pivovaren“, je dosegla hitro svoj namen. Samoslovenski napis že označuje slovensko obrt. Drugi slovenski obrtniki, ki še imajo dvojezične firmske napise, naj to posnemajo, da bodo vsi napisi v trgu enotni. Če si nemški obrtnik ne da napraviti s previdnosti nobenega napisa, ker ta bi moral zaradi načela

le nemški biti, se pač ne more uvideti, zakaj ima slovenski obrtnik dvojezične napise!

— **Kršenje drž. osn. postav po finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru.** V soboto je dobilo c. kr. finančno okrajno ravnateljstvo v Mariboru nov napis ali — samonemškega! Vsi c. kr. uradniki prisegajo ob nastopu služeb ne-prekršno držanje državnih osnovnih zakonov, torej tudi enakopravnost narodov. In kaka so dejanja? Slovensko politično društvo v Mariboru bode storilo svojo dolžnost.

— **Celjski „Deutsches Haus in njegovi dolgovi.** Na podrtinah pri celjskem kolodvoru, kjer bodo jutri slavili že zazidani temeljni kamen za „Deutsches Haus“, t. j. nov kazino, ima celjska mestna hranilnica („nemška šparkasa“) vknjiženih posojil 214.740 K. Pred temi pa ima na prvem mestu mariborska hranilnica 44.800 K, tako da ima celjski „Deutsches Haus“ že zdaj, ko ga še nikjer ni, vknjiženih dolgov **429.480 kron**, to je toliko, kolikor ne bo nikoli vreden. Stavba bo vzela vsaj toliko, kakor dosedanji dolg. Kdo da denar? Ko nas ne bo več, naj se potopi vse, — so rekli nekje!

— **Tiskarna „Celeja“,** katero imajo isti celjski Nemci v oblasti, ki gospodujejo v mestni hranilnici, v društvu „Deutsches Haus“, v hotelu „Stadt Wien“ in v mestni hiši, je kupila Hummerjevo hišo lani za 130.000 K in letos je na njo posodila vnovič celjska mestna hranilnica na zadnji stavek 50.000 K, tako da je hiša, ki nese, ako so vsi prostori oddani, kar pa ni, — 4% ne obresti od 100.000 K, dolžna večinoma mestni hranilnici celjski, — skoro 160.000 K. Tako se zavarujejo denarji, ki se zaupajo celjski mestni hranilnici — „nemški šparkasi“.

— **Nova protestantska cerkev,** katero zidajo v Celju, ima 25.000 K vknjiženega dolga nekemu profesorju Prym-u v Würzburgu. Mož bo že vedel, zakaj jih je dal. Celjski protestantje mu ne bodo plačali ne obresti in ne glavnice; dobil bo pa vse!

— **S celjskih ulic.** Človek bi mislil, da je v kaki hribovski vasi, ako hodi po celjskih ulicah. Ti velikomestni Celjani snažijo svoje preproge pri nauličnih oknih in stresajo prah in umazanijo na cesto. Zlasti smo z velikim začudenjem opazovali to pri hiši c. kr. okrajnega glavarstva. Drugod, n. pr. v Ljubljani obstojajo za to stroge policijske naredbe, celjski očetje pa zato seveda nimajo časa. Mi se le čudimo, da še ne vlivajo umazane vode mimogredočim na glavo. (Tudi to se godi. Stavec.) In potem tožijo, da prihaja premalo tujcev.

— **Iz celjskega brloga.** Veseli čas je tu za mlade birmančke, in čudo ni, ako se v Celju vrši večer za večerom birma v kaki tevtonski krčmi. Birma navadno kak pijan pretepač, birmanec pa je kak siten pijanček. V nedeljo zvečer je bilo pri Faningerju. Nekov muzikant pri mestni godbi je klofutnil dvakrat gromozemsko znanega „pemskega nemca“, da je priletel z glavo v točilnico in razbil težko stekleno posodo, drugič pa omamljen od vina in težke roke — je zagrmel pod mizo, kakor je dolg in širok. — Tako kaže svojo visoko kulturo celjska elita!

Drevje se je dolgočasilo, ptice so molčale in tudi vetra ni bilo, da bi se igral z vejami in vršički.

Božanstveni mir je plul nad gozdom.

Kar zašumi v listju za mano.

„Ne, tega ne trpim več! Zakaj bi ravno med nama bilo vedno vse pri starem! Vse stremlje po napredku! Tudi jaz nočem biti vedno zadnji!“

Urno sem se dvignil in ozrl.

Na skali, katero je poljubljalo solnce z ognjenimi žarki, je ležal star gad. Glava in rep sta kipela k nebu in se kregala.

„No, dragi moj repek! Nikar se ne huduj tako! Zgodi se po tvoji volji! Dovolim ti, da poskusiš srečo! Toda gorje ti, ako me ne bodeš vodil prav!“

„Ej, glavica moja! Ti si res dobra! Nisem mislil, da se bodeš udala tako hitro! Bodi uverjena, da te bodem vodil vsaj tako varno, kakor si ti mene, če ne bolj!“

Gad se je zvalil raz skale.

Silno sem se zasmejal, ko sem videl, da sta zamenjala glava in rep svoji ulogi.

Rep je menda moj posmeh razumel. Zakaj ponosno se je zravnal in se zagnal proti meni.

Kar telebi gad v potok.

Dolgo se je zvijal v vodi. Končno pa se mu je le posrečilo zlesti na breg.

In gad je potoval dalje.

Sledil sem čudnemu potniku z rahlimi koraki.

Po dolgem potovanju sva dospela do gorečega kupa suhljadi.

„Hu!“ ...

Rep je zagazil naravnost v kup.

„Fiiiii-u!“

In gad se je zvijal v silnih bolečinah.

Toda rep kljub tema dvema nezgodoma ni vrjel, da ne sodi za voditelja.

„Začetniki trpe povsod!“ ...

Tako je zamrmral nejevoljen predse.

In gad je potoval dalje.

Kar zaide v gosto trnje, ki ga je silno zbadalo v rano, ki mu jo je prizadel ogenj.

Milo je začel rep vzdihovati.

„Glavica!“

„Kaj je, repek?“

„Vodi me ti!“

„Zakaj?“

„Jaz sem bolan!“

In glava se ga je res usmilila in prevzela vodstvo.

In gad je potoval zopet po svoji stari navadi. Samo rep je trpel nekaj dni velike bolečine. Jokal je bridko.

„Lej-ga! ... Lej-ga! ... Lej-ga! ...!“

Smejala se mu je žabica iz visoke bukve.

„Ku-ku! ... Ku-ku! ... Ku-ku! ...“

Vabila je nagajiva kukavica gozdne prebivalce.

II.

Bilo je ranega jutra. Zlate zvezdice so migljale na jasnem nebu, po katerem se je vozil mesec, ponosno in samozavestno kakor kralj.

„Kikiri-kiiii!“ ...

Petelin je zapel na kupu gnoja, ki se je dvigal skoraj do slamnate strehe svinjakove.

„Prrr-huuu!“ ...

Priprhotal je netopir in sel mrmraje na kraj slamnate strehe svinjakove.

„Kaj se jeziš?“ vpraša petelin netopirja.

„Ker ne vem, česa ti tu iščeš!“ Odgovori netopir sopihaje.

„Dneva čakam!“ Dé mu petelin ponosno.

„In ti? Vpraša netopirja po daljšem molku.“

„Tudi!“ Odgovori netopir kratko.

Petelin se je zasmejal in sfrfotal raz gnoja v svetlo jutro.

Smeš je zbodel netopirja v srce in ves osramočen je zletel pod slamnato streho svinjakovo.

Svetlo jutro, ki je oznanjalo beli dan, mu ni bilo všeč.

— **Germanska komedija** bo jutri v Celju, ko polože temeljni kamen za „Deutsches Haus“. Delajo se že velike priprave; mestni ekonom, Derganc, leta po hišah in roti gospodarje, da zobesijo frankfurtarce. Pri tem pa si je nakopal že več prav neusmiljenih blamaž, in ni dosti manjkalo, da ga niso posadili na cesto. Na stavbišču, kjer bo glavna komedija, že tudi vse pripravljajo; v pondeljek so zvrnili v globoko jamo starega konja, da bo za vse slučaje pri rokah. Najeli so že iz Dunaja znanega Pommerja; ako ne bo duhovitejša zabave, se bo kazal zamorec s cilindrom. Nemške zarjavele gospodične smukajo hraste, in obložene z vejami hodijo po mestu. Magistrat se počasi oblači v močeradjo kožo.

— **Cirkus Lipot**. Vsled velikega pritiska v Mariboru pride cirkus Lipot v Celje šele v četrtek in priredi v petek prvo predstavo.

— **Učiteljske službe**. Na trirazrednici, v tretjem šolskem razredu stoječi ljudski šoli v Prihovi, se odda definitivno, oziroma provizorno ena učiteljska služba. Prošnje do 30. avgusta 1905 vložiti pri krajnem šolskem svetu v Prihovi, pošta Oplotnica. — V šolskem okraju šoštanjskem je stalno popolniti nastopna učna mesta: 1. Na šestrazredni ljudski šoli v Šoštanju, II. krajevni razred, nadučiteljsko mesto. 2. Na enorazredni ljudski šoli v Plešivcu, pošta Velenje, III. krajevni razred, učiteljsko i obenem voditeljsko mesto. Prošnje do 10. avgusta 1905 pri dotičnih krajinah šol. svetih.

— S 1. novembrom t. l. so na petrazredni ljudski šoli pri Sv. Križu v šolskem okraju Ljutomerskem dve učiteljski službi stalno, oziroma ena tudi začasno, in na šestrazredni ljudski šoli pri Sv. Jurju na Ščavnici v šolskem okraju gornjeradgonskem ena učiteljska služba samo stalno namestiti. Obe šoli v III. plačilnem razredu. Prošnje do 15. avgusta 1905 pri dotičnem krajnem šolskem svetu.

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** pozivlje tem potem vse one svoje podružnice, ki še niso ugodile vodstvenemu pozivu z dne 21. junija 1905 št. 6724 s prošnjo, da blagovole čim prej uposlata izpolnjeno tisknico o svojem stanju, oziroma delovanju v letu 1904. Ker se bode le v teh tiskanicah zaznamovano upoštevalo pri izdaji prihodnjega družbinega „Vestnik-koledarja“, opozarjamo še enkrat, da je le v interesu naših podružnic samih, ako ugođe kar najprej mogoče vodstveni prošnji. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Vojnik**. Kakor znano je kupila slovenska posojilnica nekdanj Joštovo hišo ob glavni cesti našega trga. To seveda ni ljubim domačim nemčurjem čisto po volji. Zadnja „vahtarca“ bljuna onemoglo jezo in srd, peni se in togoti — zopet brez uspeha. Fabrikanti omenjene notice v celjskem lističu pa si naj gredo mogoče hladit prerazburkane možgane v blatno Hudinjo, če večerna promenada po „Vojniškem korzu“ tudi sedaj ne pomaga nič, ko je pri nas vendar tako južno-živahno, ko je postal slavni Vojnik laško letovišče. Po zimi je bilo seveda hujše, tedaj je bilo res žalostno promenirati — tako samim! Sicer pa zdravniške diplome v Avstriji ne delijo kovači in drugi tehniki (!) inženjerji, ki naj le rajše kujejo in promenirajo, ko pa da mrevarijo in strašijo Vojnik s tako onemoglimi dopisi, ki napadane toliko dosežajo, kakor glas tistih živalij, ki se togotijo na večer v vaških mlakah.

— **Konjice**. „Delniška družba združenih pivovar“ ima v našem trgu na svojem skladišču samonemški napis. In vendar je naš trg že tako dovolj berolinsk, zakaj bi še Slovenci natikali na glavo Miheljevo kapo!

— **Okrajni zastop Šmarje** je v seji dne 20. t. m. v okrajni šolski svet Šmarje za dobo 6 let zopet izvolil svojega načelnika dr. Jos. Georga, njegovega namestnika Fran Ferlina ter da dr. J. Rakeža in Ignacij-Gotschera, medtem ko je Jakob Zdolšek (Šuc) veleposestnik v Okrogu bil prvič izvoljen. V tej seji se je brez ugovora na predlog revizorjev letni račun za 1904 odobril; podelila se je služba okrajne babice najboljši prosilki; naročilo se je okrajnemu odboru, da po zvedenju da napraviti poročilo in proračun glede prevzetja sedanje občinske ceste Grobelno-Ločnica-Brezje kot okrajna cesta II. razreda, kakor se je tudi sklenilo deželni odbor prositi, naj se slovenska kmetijska šola napravi v Št. Jurju ob juž. žel. Občini Žusem in Zibika se je podelila znatna subvencija za vzdrževanje občinskih cest, a slovensko gasilno društvo Šmarje je dobilo podporo 400 kron. Izmed načelnikovih poročil je posebno omeniti, da se je letos potom c. kr. kmetijske družbe kupilo 8 čistokrvnih bikov marse pasme, ki so se potem po dražbi zanesljivim bikorejem prodali. Nad 20 let že šmarski okr. zastop z nakupom bikov živinorejo pospešuje in sme ponosen biti z vspehom, vendar toliko bikov kakor letos še ni bil nobeno leto kupil.

— **Žalčani** prosijo slavno županstvo, da bi blagovolilo kaj ukreniti proti samovoljnosti nekaterikov, ki se vozijo po trgu v najhitrejšem diru po pešpoti tik hiš mesto po sredini ceste, ki je od peš poti dovolj razvidno ločena z drevjem. Ob pešpoti je vedno mnogo otrok, za katere je nevarnost velika, pa tudi sicer se utegne kaj zgoditi. Zlasti znanemu celjskemu Zangerju se zljubi voziti se s svojim avtomobilom po pešpoti,

zadnji čas pa ga posnemajo tudi nekateri domačini.

— **Gasilno društvo za Ormož in okolico** izvolilo si je na občnem zboru sledeči odbor: Gg. Martin Stanič, načelnik, Andrej Žinko njegov namestnik, Anton Porekar, tajnik, Josip Rajšp, denarničar, Andrej Vrhovčak, vodja plezalcev, Matija Masten, njegov namestnik, Franc Hauželič ml., vodja brizgalničarjev, Jožef Vaupotič, njegov namestnik, Martin Skoliber, vodja varuhov, Andrej Plavec, njegov namestnik, Lovro Kirič, nadzornik orodja, Adolf Rosina, zdravstveni načelnik, Ivo Richter, njegov namestnik, Matija Rajh in Martin Perc, voditelja ročnih cevij. Kot trobentača sta se odločila Andrej Kovačič in Miha Stubeč. Društvo je imelo v pretečenem letu 44 delujočih, 3 častne in 14 podpornih članov. Med zadnjimi se zlasti odlikujeta obe slovenski posojilnici v Ormožu. Blagajna kaže 331'93 kron dohodkov in 259'60 kron stroškov, prebitka tedaj 72'93 kron. Društvo je še na dolgu za orodje in upravo, podpore dobro došle! Nanovo smo dobili 4 krepke člane. Društvo si prihodnje leto omisli stolp za cevi in vaje ter društveno zastavo, da dostojno praznuje desetletnico svojega pr. koristnega delovanja. V to pomozi Bog!

— **Bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. goricah** ne priredi 13. avgusta t. l., kakor smo poročali zadnjič, temveč 6. avgusta t. l. veliko ljudsko veselico. Začetek ob 3. uri popoldan. Na mnogobrojno svidenje!

— **Čebelarstva podružnica za gornjeradgonski okraj** priredi v nedeljo, dne 30. julija popoldne ob treh čebelarski shod in predavanje v Kapeli pri čebelnjaku Franca Toštraka, po domače pri Vogrinčevih v Radenskem vrhu. Sestanek čebelarjev po večernicah pri cerkvi in potem skupni odhod k čebelnjaku.

— **Učiteljska služba**. Slovenski učitelji se opozarjajo na razpis učiteljske službe s prostim stanovanjem in kurjavo pri Sv. Jakobu v Slov. goricah. Učitelj organist dobi ob enem tudi orglarsko službo, ki šteje na leto okroglih 300 K.

— **Notarjat v Mariboru**. Prezidij višjega sodišča je prestavil notarja g. Karla Hanka iz Slovenske Bistrice v Maribor, kjer nastopi 1. avgusta mesto umrlega notarja dr. A. Reidingerja.

— **Gornji grad**. Društva, ki pridejo dne 6. avgusta na veliko slavnost, se pridno oglašajo. Lepo število jih je že. V prihodnji številki objavimo vsa društva. Slavnostni sprejem štajerskih društev bo ob 9. uri popoldne v bližini gostilne „Na Škarpi“. Kranjska društva, ki pridejo čez Černivec, se sprejemajo pri Prodnika ob 10. uri popoldne. Ob 11. uri je sv. maša, katere se vsa društva udeležijo. V cerkev društva odkorakajo skupno z godbo na čelu. Zaradi kosila je najbolje, če se oglasi pri slavnostnem odboru par dni poprej ali pa že sedaj, da se osigura navadno kosilo, ko je pričakovati velik naval ljudstva. Veseličnemu odboru se je posrečilo dobiti za ta dan ameriške gugalnice, strelsko uto, lep modern vrtljak in zrakoplov. Zrakoplov bo nekaj novega za prebivalstvo Savinskih planin. Visok je 30 m in ima 64 m obsega. Spustil se bo v zrak ob kaki 6. uri zvečer. Za razne zabave je pač dobro preskrbljeno. Tudi gostilničarji bodo na slavnostnem prostoru točili le pristno vino in izborno pivo. Dobil bodeš tudi razna mrzla jedila, nadalje kavo, čaj, limonado itd. Vstopnina na slavnostni prostor se je določila 60 vin. V predprodaji se bodo pa dobile vstopnice do slavnostnega dne po 50 vin. Stroški za godbo in razne priprave na slavnostnem prostoru so ogromni, zato bode pač vsak rad plačal teh 30, oziroma 25 krajcarjev, saj bode imel veliko raznovrstnega užitka pri slavnosti.

— **Iz Bočne** se nam poroča: Vaščani so danes t. j. v nedeljo, dne 23. t. m. sklenili, da se vsa vas vdeleži velike slavnosti v Gornjem gradu, dne 6. avgusta t. l. Premožnejši kmetje dajo svoje lojterske in druge vozove na razpolaganje, katere domača dekleta okrasijo in vse se bode peljalo v trg. Na prvem vozu vihrala bode velika slovenska zastava. Vranska društva in „Celjskega Sokola“, ki se pripeljejo čez Lipo skozi Bočno, nameravajo slovesno v Bočni sprejeti.

— **Sreča v nesreči**. Velika nezgoda se je pripetila v četrtek teden v Kočicah pri Žetalah. Spravljali so seno, in 20letni viničarski sin, Kaiser, je zavezaval z vrvjo mrežo sena, pri tem pa se vrv odtrga, in hlapec se zvrne po strmini navzdol in strmoglavi v več metrov nižje ležeči vinograd in prileti ravno na trtni kol tako nesrečno, da se mu zadere globoko v vrat, nakar se je kol odlomil. Nesrečnež je obležal brez zavesti, a bo okrevaj.

— **Štajerske toplice**. Do sedaj je prišlo v cesar Fran Josipovo kopališče v Laškem trgu 275 letovičarjev, v Rimske toplice pa 1942.

— **Požar**. V nedeljo 23. t. m. je upepelil požar v Moškanjcih pri Ptuj tri poslopja. Ubogi pogoreli trpijo veliko škodo, ker je zgorelo vsem ravnokar pospravljen žito, vsa živinska krme in slama, vse orodje in najrevnejšemu tudi svinje in edina krava. Dva izme. ponesrečenih gospodarjev sta zaostala s plačevanjem zavarovalnine, ker je posebno v tem času silno težavno malim posestnikom pridobiti si kak denar. Slavna dornavska

požarna bramba, obstoječa večinoma iz slovenskih kmetijskih mož in mladeničev, in došli ljudje so zabranili, da se ni širil požar še naprej.

V **Preradu v Slov. goricah** je sunil v prepiru dne 23. t. m. Anton Majcen svojega brata Jožefa z nožem v prsi. Nesrečnež je kmalu potem umrl vsled rane; postal je žrtev alkohola, kajti brat morilec je bil pijan. Radovedni smo, ali bo slavna vlada kedaj izdala vsaj kake odredbe, če že ne zakona, proti pijančevanju.

— **Težka nesreča**. Pri izkopavanju gramoza v Ptuj je padla nekemu delavcu tolika zemeljska plast na noge, da mu je obe zlomila. Težko ranjenega so prepeljali v bolnico.

— **Pogorela** je hiša posestnika Dušiča v Zurnovem. občina Sromlje na Štajerskem. Pogorelo je do tal vse s pohištvo in živili. Le s silo so sosedje rešili gospodarsko poslopje. Kako je ogenj nastal, ni znano.

— **Strašno!** Nemški listi javkajo, da se vsa Štajerska poslovenja. Pri razpisu deželnega sanitetnega referenta se vprašuje po znanju slovenščine! In pravični Nemci bi naj ne bili radi tega razburjeni!

— **Strašna toča** je padala v soboto med 1. in pol 3. uro v okolici Konjic. Hitro popoldnevu so se nagromadili na nebu hudourni, preteči oblaki; vršalo in bučalo je v njih grozno, pol ure prej, predno je vsulo nebo ledene kroglice na bogate gorice naših kmetov. Nenadoma pa je zarožljalo, sula je suha toča, debela in težka, ter ni prej nehala, dokler ni po nekaterih vaseh oklestila in steptala vse, kar je rastle. Ponekod je drevje in vinska trta tako okleščena, da ni na njej niti lističa, po njivah vse zbito in celo po travnikih je trava tako zgnjetena v zemlji, da ni mogoče kositi. Po neurju je bilo še nekaj časa vse belo po goricah, kakor da je zapadel sneg. Najhujše so prizadete vasi Žreče, Stranice, vinogradi v Škalcah in gorice proti Vitanju, občine Kebelj, Sv. Kunigunda in Oplotnica deloma.

— **Ljutomerska kmetijska podružnica** sklicuje na nedeljo, t. j. 30. julija ob pol 9. uri popoldne (po rani maši) zborovanje v gostilniško dvorano g. Kukovca pri kolodvoru v Ljutomeru, pri katerem bode dež. potovalni učitelj gosp. J. Belé imel strokovno poučni govor. Podružnično vodstvo vabi vse kmete iz celega okraja k temu poučnemu predavanju. Pri tej priliki se bo porazdelilo med podružnične ude precejšnjo število poučnih knjig brezplačno.

— **Težka poškodba vsled ljubosumnosti**. V Radvini so imeli predzadnjo nedeljo ples. Neki dragonec iz Maribora se je posebno sukal okolu žene nekega civilista, ki je postal silno ljubosumen. Sledil je prepir in civilist je dragonca z literško steklenico udaril tako močno po glavi, da se je dragonec onesvestil. Dragonec leži sedaj v mariborski vojaški bolnišnici in je malo upanja, da bi okrevaj.

— **Sv. Jakob v Slov. goricah**. Stekel pes, ki se je pred enim mesecem na raznih mestih prikazal, ugriznil je pri dveh posestnikih v Spodnjem dolu svinje kakor tudi mačke. Ker se ugrizene svinje niso takoj odstranile, prikazala se je pri njih sedaj steklina; minuli teden je ugriznila stekla svinja hčerko veleposestnika Krambergerja, katera je morala vsled dobljene rane takoj na Dunaj v zavod za zdravljenje stekline.

— **Strela je udarila** v Juršni vasi pri Slovenski Bistrici v kovačnico Juhardovo. Ubila je 70letnega prevžitkarja Jožefa Juharda, njegovega zeta je pa omamila in opekla po obrazu. Izmed dveh drugih mož, ki sta bila še v kovačnici, je enega vrgla skozi vrata, drugemu pa je udarila v noge.

— **Uboj radi lopate**. Blizu kolodvora Pesniški dvor pri Mariboru je prišlo do prepira med železniškima delavcema Ferdinand Rossmannom in Tomažem Habalarecsom zaradi neke lopate. V prepiru je zadnji prvemu vrgel kamen v glavo. Rossmanna je to razjezilo, da je pograbil lopato in udaril z njo Habalarecsa, da se je zgrudil in kmalu nato umrl.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** v korist se je vršila dne 2. julija velika narodna veselica v Mariboru. Od čistega dobička te veselice, ki je znašal 2402 kron 90 v, je sprejela naša družba zne ek 1600 kron. Ostanek po 802 kron 90 v pa se je porabil za pokritje stroškov, ki so narasli povodom vzdrževanja tretjega slovenskega razreda v Mariboru.

— **Narodno srečalno društvo „Nada“ v Ljubljani**. Po županovi inicijativi se je osnovalo v Ljubljani narodno srečalno društvo „Nada“, ki ima namen, da daruje del dobička pri srečkah za ustanove in podpore slovenskim in hrvatskim slušateljem na bodočem slovenskem vseučilišču v Ljubljani.

— **Osebnost**. Dr. R. Kušej v Celovcu, sodni adjunkt, je prideljen tajništvu c. kr. nad-sodišča v Gradcu.

— **Petrolejski studenec** so našli v Gorenji vasi v Poljanski dolini na Kranjskem. Petrolej je precej čist, da že mnogi z njim svetijo, ne da bi ga bilo treba preje čistiti ali rafinirati. Morda se najde kak domač podjetnik, ki bi se za stvar zanimal, da bi prišla do prave vrednosti.

— **Beda v Istri** je velika. Lansko leto je suša vse pokončala, letos pa uničuje ves pridelek na vinu trtna uš, toča pa je po nekaterih krajih do mala vse pobila.

— **Vojaške vaje na Alpah.** Iz Gradca javljajo, da so se na Alpah vršile vojaške vaje pehote in konjeništa na 1000 metrov višine. Pohodom napornih vaj pripetilo se je več nesreč, med drugimi je strela ubila nekega vojaka in več konj se je zrušilo v prepade.

— **Aretirana nevarna ciganska družba.** V Novem mestu je bila minoli teden aretirana ciganska družba, znana pod imenom Nikolič; že od leta 1882. je kradla po Štajerskem, Nižjeavstrijskem in Kranjskem. Skupna škoda znaša na Nižjeavstrijskem 2351 kron, na Štajerskem 35.000 kron, na Kranjskem v 134 slučajih 23.657 kron, s tem kar je pa pred leti storila še Hndoročica-družba pa znaša skupna škoda na Kranjskem 83.648 kron. Nekaj članov Nikoličeve družbe je bilo tekom let aretiranih. V Novem mestu so aretirali sedaj oddelek te družbe, kateremu je poveljeval Juro Sarközy. — Pri preiskavi vozov so orožniki našli in vozeh skritih okoli 70 skoro popolnoma novih rut. Ta tolpa se je izdajala za srbske delavce in obrtnike ter je s svojega potovanja po Štajerskem neovirano šla skozi Ljubljano. Aretirana je bila šele v Novem mestu.

— **31 let je spala** neka ženica v Villaciense pri Burgosu na Španskem. Vsi španski listi prinašajo to novico. Ženo je pred 31 leti napadla božjast, na kar je zaspala. Nedavno se je pa zbudila iz svojega kateleptičnega sná. Žena se dobro spominja na vse, kar je doživela pred spanjem. Vrlo se je začudila, ko je videla, kako so se postarali njeni rojaki in nikakor noče verjeti, da je tako dolgo spala.

— **Sveti bik.** V Havru je zdaj neki sveti indijski bik in njegova svečenica, ki čaka na dovoljenje, da se more izkrcati v Southampton. Ime ji je Zahma Dhill. Lepa je in mlada in z elegantno kretnjo roke odganja s pahljačo muhe s svojega bika. Bik je bel in ima modre in rdeče proče, a pozlačene rogove. Zahma Dhill trdi, da ima pri angleškem kralju Edvardu tajno misijo.

— **Umor deželnega poslanca.** Iz Trenta javljajo, da je v Mezzolombardu na Južnem Tirolskem minolo soboto posestnik Silvij Donati z nožem zabodel v tilnik svojega brata, deželnega poslanca dr. Josipa Donati, ki je takoj umrl. Sprla sta se bila radi dedščine po nedavno umrlem očetu. Storičca so zaprli.

— **Strahovit vihar** je divjal v nedeljo v Parizu. Na dirki je toča težko ranila 27 oseb, nekega kočijaža je pa ubila.

— **Nekaj o zgodovini mlinov.** V začetku napravljania kruha je bilo kakor v vseh drugih rečeh, vse jako priprosto. Zrnje se je namreč stolklo med kamenjem in tako narejena moka zmešala se je v gosto testo, katero se je na gorkih kamnih speklo v kruh. Pozneje so zrnje tolkli v velikih možnarjih z različnimi tolkači in v sito presejali moko od otrobov. Na slikah Theba v stari metropoli Egipta se je našla slikarija takšnega dela, katere starost se sedaj sodi do 5000 let. — Blizo enako si še sedaj pripravljajo kruh zamorci v notranji Afriki in malajci v južni Ameriki. O tem so nam že parkrat poročali slovenski misijonarji. Delo to seveda je bilo jako počasno in radi tega tudi drago. Vsled tega so ljudje začeli misliti na sredstvo, da bi se to delo pospešilo in ob enem polajšalo za ljudske moči. Iznašli so najprej nekaj stroj, kakor naš sedanji brus, z roko za goniti. Potem šele jim je padlo v glavo, da bi to težko delo veliko lažje storila voda ali veter. Ščasoma so potem te priprave kolikor mogoče spopolnili in tako smo prišli do današnjih mlinov.

Politični pregled.

— **Stalni obrtni odsek** je razpravljal te dni o točki „izkušnje za obrtne pomočnike“. Sklenilo se je, da se vajenci koncem svoje učne dobe podvržejo izkušnji, ki jih usposobi za pomočnike. Pri tej izkušnji morajo dokazati, da so si pridobili ono znanje in one sposobnosti, ki so potrebne, da lahko izvršujejo dotično obrt kot pomočniki. Izkušnjo morajo napraviti pred komisijo, ki jo sestavi dotična obrtna zadruga. Za izkušnjo bo treba plačati posebno takso, ki pripade obrtni zadrugi.

— **Naša armada** ima 227.000 Nemcev, 120.000 Ogrov, 430.000 Slovanov in 62.000 Rumunov in Italijanov. Čehov-vojakov je n. pr. 55.000 več kakor Ogrov-vojakov!

— **Kriza na Ogrskem.** Nekateri poslanci iz opozicije priznavajo, da tiči Ogrska v pravi revoluciji. Davkov nihče ne sprejema, rekrutov ne kličejo na nabor, kako pojde tako naprej? Zakonik št. 21 iz leta 1868. daje komitatom (občinam) pravico, pobirati le tiste davke in vojake, ki jih dovoli zbornica. Ker pa tega ta ni storila, so posamezne občine v popolni pravici, če se drže pasivnega odpora, ki ga je uvedla tudi združena opozicija. — V velikih skrbih je izdal Fejervary na vse občine opomin, ki govori

o patriotičnih dolžnostih, o ljubezni do domovine itd. Edino stvar po smislu je konec, ki pravi, da je vlada namenjena uničiti vse sklepe občin, ki se pečajo s odporom pri nabiranju novincev in davkov. Temu odgovarjajo revolucionarji v posebnem dopisu, ki imenuje Fejervarijevo postopanje protustavno. Ker pa ne sprejema nihče davkov, je naravna posledica tega, da pride prej ali slej trenotek, ko ne bo mogoče plačati uradnikov. Za ta slučaj pa se obrača Košutcyva stranka na narodno radodarnost, ki naj nadomesti škodo uradnikov. Eden bogatašev je že obljubil za tak slučaj 120.000 kron. — Tako skrajna revolucionarna sredstva, kakor jih vporablja neodvisna stranka v dosego svojega namena, so dala povod, da odjenjuje tudi že — krona. Fejervari ima po zadržilu naučnega ministra že toliko koncesij v vojaškem oziru, da bi ostalo pri armadi komaj 60—80 neogrskih besed in avstrijske barve in habsburški grb.

— **Ločitev Norveške in Švedske** se izvrši vkljub ropotanju nekaterih švedskih šovinistov mirnim potom. 174 pisateljev, umetnikov, učiteljev in zdravnikov na Švedskem je podpisalo oklic, izrekajoč upanje, da bode izvanredni državni zbor vprašanje ločitve tako rešil, da bode mir na skandinavskem polotoku ohranjen in da se zavaruje prijateljsko razmerje med obema deželama.

— **Volitve v Srbiji.** V nedeljo so se vršile v Srbiji volitve v skupščino (drž. zbor). Prišlo je do hudega volilnega boja med zmernimi in samostojnimi radikali. Potrebni je 11 ožjih volitev. Vladna stranka upa na absolutno večino.

— **Atentat na turškega sultana.** V petek so poskušali v Carigradu turškega sultana umoriti; eksplodirala je v njegovi bližini bomba. Sultan je ostal nepoškodovan. Eksplozija se je provzročila s takozvano bombo na uro: kadar poteče gotovi čas, eksplodira bomba. Ta pekleniški stroj je bil skrit v neki ekvipaži, s katero so se prej vozili tujci. V bombi je bilo 15-kg dinamita in mnogo kosov železa. Detonacija je bila strahovita, vse šipe daleč naokoli so popokale in na mnogih hišah so razpoke. Na mestu, kjer se je zgodila eksplozija, je bomba napravila pol metra globoko jamo, iz česar se vidi, s kako silo je tresčilo železje ob tla. Ubitih je bilo 23 oseb in 59 konj, ranjenih je 57 oseb, razbitih je 30 vozov. Panika v mestu je bila velikanska. Policija je aretovala že več sto oseb, a še vedno niti ne slutiti, kaki ljudje so vprizorili atentat. Med prebivalstvom vlada nepopisen strah.

Rusko-japonska vojna.

Ruski odposlanci Witte, baron Rosen in profesor Martens, ki imajo pooblastilo za sklepanje miru, so v sredo odpotovali v Ameriko. — V Petrogradu imajo konference glede sklepanja miru; posvetujejo se veliki knezi in ministri. Japonski poslanik v Londonu pravi, da so znamenja za mir precej ugodna. Witte je izjavil, da Rusija še ne pozna japonskih mirovni pogojev. On dobro ve, da bo Rusija napela vse svoje sile, ako bi Japonska vztrajala pri zahtevah, ki jih Rusija ne bi mogla sprejeti. Trudil se bo, da sklene dober in pošten mir. Japonska naj se uveri, da bo ruska politika nastopila odslej nova pota. Rusija ne bo sklenila miru za vsako ceno. Witte je prepričan, da se Rusija in Japonska lahko do dobrih prijaznosti in živita v miru.

Položaj v Mandžuriji in na Koreji. Iz Tokia poročajo, da je sedaj napočila v Mandžuriji deževna doba, in da ponehajo vse operacije cele japonske mandžurske armade. Na fronti armad ni nobene spremembe. Ob korejski obali se prikazuje japonsko brodovje, ki obstreljuje ustje Tumena in bližnje vasi. Zato utrjujejo Rusi svoje postojanke v severni Koreji. Pričakujejo velike bitke ob Tumenu.

Iz Londona poročajo, da je ruska armada mnogo močnejša na bojišču, kakor sodijo v Evropi. Nova ojačenja dohajajo.

Sahalin. Japonci so že zasedli cel južni del otoka; na njem je že do 14.000 Japoncev. Od ruske posadke na Sahalinu se je vdalo 461 mož. Po ruskih poročilih je sedaj na Sahalinu čez 30.000 Rusov, od teh 25.000 kaznjencev, drugi so vojaki, uradniki in svobodni prebivalci.

18. julija se je približalo nekaj japonskih torpedovk v gosti megli Vladivostoku. V bližini zaliva Posjetbai se je ustavilo nekaj čet, kar pomenja taktično prodiranje Japoncev proti Vladivostoku.

Vladivostok. Pozornost je sedaj obrnjena na Vladivostok, ki mu sedaj grozi napad z morja in s suhega od dveh strani. Trdnjava Vladivostok je postavljena moderno, glavni del je od leta 1889. Oba dohoda sta utrjena. Po pričetku sedanje vojske so se utrdbi izgotovile, izpopolnile zaloge, tako da je posadka pripravljena na japonsko obleganje. Poveljnik trdnjave je general Kazbek. Poveljnik brambe je general Andrejev: posadka šteje 21 lovskih praporov, 25 škadron, 8 poljskih baterij, več oddelkov strojnih pušk, kombinovana lovska divizija in okrog 10.000 trdnjavijskih vojakov, skupaj 40.000 mož, 4000 jezdecev in 62 poljskih topov.

Dopisi.

Iz Ljutomera. V nekaterih dneh se snide naš okrajni zastop k svoji redni plenarni seji, pri kateri se vrši tudi volitev zastopnikov v okrajni šolski svet.

Kolike važnosti je ta volitev, pač ni treba posebej povdarjati.

Kak je okrajni šolski svet, take so šole in kake so šole, tako se izgojujejo naši otroci, naše najdražje imetje.

Dolžnost našega okrajnega zastopa je tedaj, da si izvoli v okrajni šolski svet može, ki so skozi in skozi narodni, značajni in zraven tega tudi dovolj naobraženi, in katerim je napredek naših ljudskih šol in našega ljudstva v istini tudi pri srcu in ne samo na jeziku.

Pri naših današnjih razmerah namreč ne zadostuje za člana okrajnega šolskega sveta samo, da je obiskoval dva razreda ljudske šole, in če je poleg tega tudi povsem naroden in značajan mož, a si ni pozneje pridobil na kak drug način potrebnih lastnosti in znanosti, katere bi ga usposobile za člana okr. šol. sveta.

Dovolj je namreč znano, kako razumejo zastopniki slavne vlade in šolskih oblasti lepo zavijati in končno tudi zaviti to in ono, kar je na škodo naši narodnosti in v prid našim nasprotnikom.

Članu našega okrajnega šolskega sveta je tedaj treba, da ima zraven omenjenih lastnosti še tudi širše obzorje in globok upogled v naše ljudskošolske razmere, vrh tega pa še v prvi vrsti, da mu veljavni ljudskošolski zakoni in tozadevne naredbe niso morebiti deveta briga, marveč, da se v tem oziru temeljito pouči, da mu bode brez težave mogoče na eni strani storiti vse, kar bode služilo v prid našim šolam in njih napredku, na drugi strani pa brez pomisleka neustrašeno odvrniti, kar bi njim škodovalo.

Upamo, da bodo naši zavedni narodni okrajni zastopniki tudi razumeli sporazumno poiskati si take može za okrajni šolski svet in da bodo iste tudi soglasno volili.

Sedaj pa se še obračamo do vseh slovenskih članov našega okrajnega zastopa, da se z ozirom na veliko važnost omenjene volitve vsi brez izjeme vdeležijo prihodnje seje okrajnega zastopa. Največja sramota za ljutomerski okraj in največja nesreča za naše judske šole bi bilo to, če bi prišel naš okrajni šolski svet nemškutarjem v roke, ker to bi bil začetek njih ponemčevanja in vse prokletstvo našega ljudstva bi opravičeno zadelo onega naših okrajnih zastopnikov, kateri bi to zakrivil vsled brezbržnosti, malomarnosti ali vsled kakega si bodi vzroka.

Da se kaj takega ne bode zgodilo, tedaj slovenski člani ljutomerskega okrajnega zastopa vsi brez izjeme zanesljivo in pravočasno k prihodnji seji!

Iz Brežic. V našem mestu so postali odnošaji malce napeti. Narodni boj se je poostiril. Slovenstvo se v našem okraju in v mestu jači in širi, zato pa se je pojavil tudi odpor v nasprotne taboru. V tem boju, ki se vrši doslej še nekako pod površjem, so se doslej pojavile nekatere dogodbe, ki pa jasno značijo naše nasprotnike in jih nam slikajo kot jako plemenite širitelje omike (!) za katero, mimogrede bodi omenjeno, se Slovenci prav lepo zahvaljujemo. Poglejmo v koliko smo Slovenci v okraju napredovali.

V Brežicah se je naselila vrsta slovenskih obrtnikov. Odločno narodni so, ne poznajo dvojnega boga, kateremu bi bilo treba prinašati dvojnih žrtev. Slovenci smo pa dolžni samo te obrtnike podpirati z naročili. Tako bomo prisilili v najkrajšem času vse druge obrtnike, ki danes še niso okusili, kako se bojkotira, ki ne vedo nič o značaju in slovenskem imenu, da pri volitvah ne kažejo svoje mrznje do nas. Slovenci brezkega okraja, pazite, koga podpirate!

Okolica je postala bolj radikalno narodna. Kdor govori s priprostim ljudstvom, opazi takoj, da je tu pognala bujno svoje korenine slovenska zavest. Težko prenašajo naši ljudje nemško gospodstvo v okrajnem zastopu. Bridko občutijo sramoto, da jim gospodari maloštevilni tujec, ki se je pritepel med nje, se tu prihlajeno nasitil s prihranki krvavih slovenskih žuljev in potem začel nastopati kot zatiralec vsega, kar je slovensko. Vseposvobod se opazi samo ena želja: Proč z nemškim nam sovražnim zastopom. Prihodnje volitve nas bodo naše drugače pripravljene, ne bode več propala slovenska stvar radi nesporazumljenja posameznikov!

Pa še ni storjeno, kar bi se dalo storiti. Ven med narod, slovenski razumniki, budite ga, pokažite mu jasno, kje so njegovi prijatelji, kje njegovi krvni sovražniki in trinogi!

Treba je podrobnega narodnega dela. Kjer koli srečate slovenskega kmeta, začnite v razgovoru z njim odpirati mu oči, vsako srce naj zaplamt v živem ognju narodne ljubezni in narodne probujenosti!

Posojilnica naša se kaj lepo razvija in je postala velikansk steber v podporo narodnega življa. Sezidala je „Narodni dom“, ki se reprezentuje sedaj v krasni obliki. Skrbite, da bo ta

dom v resnici dom naroda. Ne zahajajte v druge gostilne, ne hodite v druge krčme, kjer se samo rogajo vaši narodnosti, kjer vas sramote! Mladenci, možje, bodimo narodno ponosni ter se ogiblamo nemškimi gostilnam, kjer naša beseda razdraži nemškega oblizanca! Slovenski okoličani, zavedajte se, vzbudite se!

Zahajajte le v vaš „Narodni dom“, vaši vozovi imajo na dvorišču dovolj prostora, toliko vas ne bo, da bi vam „Narodni dom“ ne mogel postreči. Vsak izmed slovenskih gospodov vas ceni in vas pozdravlja kot sina istega naroda.

Ustanovil se je v Brežicah „Sokol“. Nobe-nega društva se nemško barabstvo tako ne boji kakor „Sokola“. In ne zastoj, saj so v tem društvu zbrani najodličnejši možje in fantje, polni čistega narodnega duha, ki si vadijo pridno um in telo, da so pripravljeni za boj proti sovraž-niku, za čast naroda slovenskega. S ponosom gledamo na to čilo četo v trdnem zaupanju, da bodo ti „Sokoli“ poleteli tudi na deželo in s svojim častnim nastopom združili omahovalce pod svojimi krili in postali močni varuhi slovenske narodnosti v našem mestu.

To so fakta ki nam pričajo, da se sloven-stvo v našem mestu in okraju krepi, in si nasprotniki zastoj prizadevajo mestu Brežice ohrani-ti, ali bolje rečeno, dati nemški značaj. V do-glednem času se bo spremenil izrek nemških „purgarjev“ „Gewalt vor Recht“ v to, da bomo rekli: Vsi imamo enake dolžnosti, imejmo tudi enake pravice. Slovenci, ne glejmo več mirno krivice, ki se nam od mestnih očetov dele, ne prenašajmo več delovanja naših sovražnikov! Kvišku, bratje, spreglejte in ravnajte po svojem razumu ter vračajte šilo za ognjilo!

Slovenci brežiškega okraja, vzdramite se! Samo slovensko domovino ljubimo. Oklenimo se je s tisto vročo ljubeznijo, kakor je je vredna naša lepa slovenska zemlja. Nikdar se naj ne širokosti švab po naših krasnih krajih.

Ti pa slovenska inteligenca, idi med svoje brate, odpiraj jim oči! Ti jim vlij v dušo srd do odpadnika in navdušenost za našo stvar. Služimo sveto svoji domovini!

Gospodarstvo.

Vinogradniki.

Vsled preobilega dežja preteklega meseca razvijajo se trtne bolezni tako nenavadno hudo, da nam prete naše lepe, zelene vinske gorice tekom kratkega časa spremeniti v rujave pušče. V prvi vrsti je to bolezen, ki jo imenujemo pe-ronospora ali strupena rosa, katera je letos zelo rano nastopila. Škropili ste sicer pra-vilno in zgodaj, a vedni dež je galico kmalu spral in kdor ni porabil prvega lepega dne za drugo škropljenje, ta najde povsod to bolezen v svojem vinogradu ne samo na istju, ampak tudi že na grozdju. List postane na zgornji strani rujav, na spodnji strani se pokažejo bele lise, to so trosi ali seme te bolezni. Grozd postane ali rujav, ali usnjat, ali dobi plave lise od peclja doli, v obeh slučajih se pa kmalu posuši. Ker se korenina glivice, ki povzroča opisano bolezen, nahaja v notranjih delih lista, oziroma grozda, kamor ne moremo galice spraviti, obvaruje ista le zdrav list ali grozd pred razvojem bolezni, napaden list pa ne more več rešiti. Da pa obvarujemo vsaj še sedaj zdravo listje in grozdje, ali pa še se raz-vijajoče listje pred boleznijo, treba nam je takoj škropiti.

Pustite torej vsako drugo delo v gospodar-stvu in poškopite najprvo trte, ker ni mogoče, da bi v gospodarstvu pri kakem drugem pridelku v teku nekaj ur utrpeli toliko škodo, kakor v vinogradu vsled peronospore. Za škropljenje vzemite 1 do 1 in pol kg modre galice na 100 litrov vode in primesite približno za pol kg več ngaše-nega apna, kakor ste vzeli galice v to raztoplino. Ne škropite v rosi, pa tudi ne v hudi vročini. Glejte pa, da tudi grozdje dobro poškopite! Škropljenje je čez kakih 14 dni do 3 tedne zopet ponoviti. Komur je bolezen uničila prvotne liste, ta naj pusti iz zapirnic (zalistnikov) po en do dva lista rasti, druge pa naj odreže. Ti listi bo-dejo namestovali prvotne trtne liste in treba jih je torej dobro in večkrat škropiti, da vsaj te ob-

varujemo pred boleznijo. Na trti brez listja ne more ne grozdje, ne les dozoreti, škoda je torej velika!

Druga bolezen, ki letos zelo škodi, je pa plesnoba na grozdju. Grozdje izgleda ko z moko potreseno, pozneje se razpoka in suši. Proti tej bolezni je treba na fino žveplati v lepem, gorkem vremenu. Ako večkrat žveplamo, obvarujemo lahko že napadeno grozdje pred boleznijo, kajti kore-ninica glivice te bolezni se nahaja na površju jagod, vsled česar jo lahko z žveplom še takrat uničimo, ako takoj žveplamo, kadar se je razvila.

Bohuslav Skalicky,
c. kr. vinarski nadzornik v Novem mestu.

Književnost in umetnost.

— Piščalka za abstinentne, pivec in pi-jance. Mesečnik, posvečen protialkoholnemu gi-banju na Slovenskem. Urejuje Leopold Lenard. Uredništvo in upravištvo na Jagnjenici pri Ra-dečah. Prvo številko tega lista s prilogo M. I. Lermontova izbrane lirčne pesmi v slovenskem prevodu smo prejeli. List je dober in pred vsem potreben in koristen. Kakor že kaže naslov, se bo ta list boril proti alkoholni pijaci. Članki v tem listu so jako zanimivi. Ta list priporočamo prav toplo in mu želimo mnogo najboljšega uspeha. Do novega leta stane naročnina 2 K.

— Talija. Zbirka gledaliških iger. 18. štv. prinaša izvirno slovensko veseloigro v treh de-ja-njih iz kmetskega življenja „V Ljubljano jo dajmo!“ Spisal Josip Ogrinec. Za diletantske odre po de-že-i je posebno primerna, ker ne zahteva nikakih posebnih dekoracij, je zabavna in priprosta. Cena je knjižici 60 vinarjev.

— Sitne pjesme, (drobne pesmi), spjevala Ružica. Cena 40 vin. Pod tem naslovom je izdala velika prijateljica slovenske knjige, gđ. Rožica Dončević iz Osijeka, svoje zbrane ljubavne pesmi; doživele so tekom dveh mesecev štiri izdaje, kar je najboljši dokaz, da so osvojile vse čitatelje s svojo nežnostjo in čuvstvenostjo. Nam je gđ. Ružica znana tudi kot dobra prevajalka sloven-skih pesnikov na nemški jezik. Knjigo njenih pesmi toplo priporočamo vsem prijateljem lahke pesmi. Knjiga se dobiva v „Prvi hrvatski dion. tiskari, Osijek. Bn.

Izjava.

Ker je pod mojo častjo, da bi odgovarjal na vse surove napade „Marburg. Zeit.“ zato prosim sl. uredništvo, da potrdi, da jaz nisem dopisnik člankov iz št. IIja v „Domovini“ ter da nisem z dopisnikom v nobeni zvezi.

št. IIj, v Slov. gor., 23. julija 1905.

Lavoslav Viher, učitelj.

Uredništvo potrjuje.

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo iz dobre hiše se sprejme takoj pod ugodnimi pogoji v trgovini
Ivana Ravnika v Celju.

Krvaška zaščitnica proti požaru
(v kratkem času tudi za življenje)
ižče
zastopnika
za Celje in okolico pod zelo ugodnimi pogoji.
(349) 3

ZIDARSKÉ POMŮČNÍKY
sprejme (358) 3-2
PIVAR, MALÝ & BAUDA, stavbniško podjetništvo
Zagreb.

Išče se zavoljo povečanja trgovine
podjeten

sodrug (kompanjon)

kateri mora 2000—3000 kron položiti.
Vrednost blaga sedaj okoli 10.000 K.

Ponudbe se naj pošljejo pod na-slovom: „Trgovina in gostilna“
na upravištvo „Domovine“. (355) 3-2

Naprodaj je

800 močnih hmeljevih les, 30 m plehnatih
cevi, 25 cm v premeru in dve železni peči
po ugodni ceni pri

JULIJU SADNIK na Grobljah
pri SAVINSKEM MOSTU. (350) 3-3

trgovskega pomočnika

zmožen slovenskega in nemškega jezika, popol-noma izurjen v trgovini z mešanim blagom, posebno
v špeceriji in železnini
sprejme do 1. septembra t. l. kakor tudi čvrstega

učenca

ki je dovršil nekaj razredov srednje šole
Lebinger & Bergmann, Litija.

Vožnje karte in tovarni listi v

Ameriko
Kralj. belgijski poštni parnik.
Red Star Linie iz Antverpna
naravnost v **Novi York**
in **Filadelfijo**.
Koncesijovana od visoke
c. kr. vlade.
Pojasnila daje **Red Star**
Linie, Dunaj IV., Wiener-
gürtel 20 ali pa **Resman**
Ivan, glavni zastopnik v
Ljubljani, Kolodv. ulica
št. 41, druga hiša na levo.

Priporoča se p. n. gg. duhovnikom, slav. učiteljstvu, pisateljstvu in p. n. občinstvu za vsakršno izvrševanje tiska od navadne do najmodernejše oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno.

Zvezna tiskarna

Schillerjeve ulice št. 3 **CELJE** Schillerjeve ulice št. 3

V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. Daje: uradne tiskovine, kuverte, računa, pismene papirje, cenike, etikete, bo-lete, časopise, knjige, brošure, cirkularje, reklamne liste, lopake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice hranilne in za-družne knjižice ter sploh vse v ti-skarsko stroko spadajoče stvari.

Suhe gobe, malisno štupo
sploh vse deželne pridelke

kupi (42) 50-25

Anton Kolenc, trgovec v Celju.

Razpis natečaja.

Službe nadučitelja in učiteljev.

V političnem vkraju Celje popolnila se bodo stalno, event. začasno sledeča učiteljska mesta:

I. Šolski okraj Šmarje.

a) na 4razredni ljudski šoli v Ponikvi (III. krajevni razred eno mesto učitelja, oziroma učiteljice;

b) na 3razredni ljudski šoli v Slivnici (III. krajevni razred) dvoje mest učiteljev oziroma učiteljice;

c) na dvorazredni ljudski šoli pri Sv. Emi (II. krajevni razred) eno mesto učitelja ali učiteljice;

II. Šolski okraj Gornjigrad.

Na dvorazredni ljudski šoli v Lučah (III. krajevni razred) eno mesto nadučitelja in eno učitelja ali učiteljice.

III. Šolski okraj Laško.

Na enorazredni ljudski šoli pri Sv. Miklavžu nad Laškom (III. krajevni razred) mesto šolskega vodje.

Pravilno opremljene prošnje se imajo postaviti službenim potom vložiti do dne 15. avgusta 1905 pri dotičnem krajnem šol. svetu.

Celje, dne 12. julija 1905. (362) 1

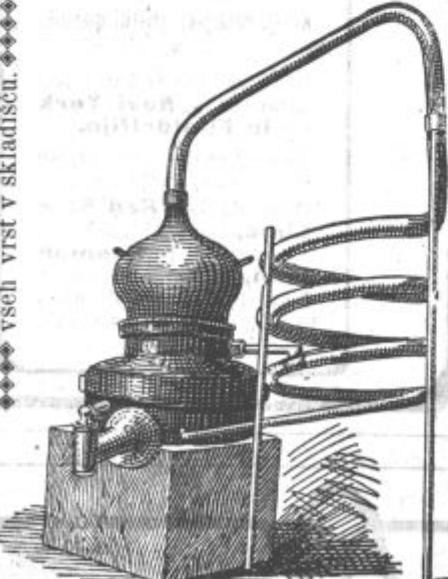
Pristna
istrijska vina

kakor vina iz otoka Vis (Lissa)
priporoča po najnižjih cenah (18 do 24 kr.) od 56 litrov naprej franco
= postaja Pulj proti povzetju. =

Egidij Vio, trgovec v Pulju (Istrija).
(361) 11-1

Zacinjene in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje žganja
vseh vrst v skladišču.

Demetriy Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd., paro- in vodovode v bakru in železu.
(238) 50-22

Loterijske številke.

Trst, dne 22. julija 1905: 38, 12, 74, 49, 86.
Linc, " " " " 20, 78, 24, 17, 47.

Pojasnilo hmeljarjem!

Ni res, da je hmeljski trgovec JOHANN HALM umrl, temveč res pa je, da bodem z njim tudi letos po dnevni ceni (363) 3-1 hmelj kupoval.

EMERIK KUKETZ.

Ugodna prilika

pri nakupu posestva!

Proda se iz proste roke lepo posestvo v bližini mesta na Spodnjem Štajarskem. Isto leži ob glavni cesti v zdravem in prijetnem kraju. Posestvo meri 15 oralov; na posestvu se nahajata 2 hiši, ena slična vili s krasnimi sobami, primerna za vsako gospodo. Obe hiši sta popolnoma v dobrem stanju. Pogoji so zelo lahki. — Proda se le Slovincem.

Naslov se izve pri upravnistvu „Domovine“ pod „Ugodna prilika 35“.

(357) 3-2

Kupujte narodni kolek!

! Le 3 dni !

100 oseb.

Skandinavski

42 konj.

CIRKUS K. LIPOT

v Celju na glaziji.

5 šotorov- 16 prevoznih voz.

V petek, dne 28. julija 1905, ob 8. uri zvečer:

gala predstava

s senzacionalnim velikomestnim obširnim sporedom, ki je bil na Dunaju tri mesece in v Gradcu dva meseca dnevna govorica.

Izredno izvežbanje konj. ② Umetniki le prve vrste. ② Izhorni klovni in avgusti.

Dalje najnovejša privlačnost:

smrtni skok z dvokolesom

amerikanca MR. HENRY-A. Najzanimivejše in najdrznejše, kar se je dosedaj izvajalo.

Soboto, 29. julija zvečer ob 8. uri velika parforce-predstava.

V nedeljo, 30. julija, popoldne ob 4. uri

zvečer ob 8. uri:

Otročja in družinska predstava odhodna predstava.

30 točk sporeda.

Vstop pripuščen eno uro pred začetkom.

Kaditi kakor tudi pse seboj jemati, je prepovedano.

Spored se dobi za 30 vinarjev pri slugah.

Cena prostorom: ložni sedež 3 K, zaprti sedež 2 K, I. vrsta K 1-50, II. vrsta 1 K, stojšče 50 vin. Vojaki od narednika nazaj in otroci pod 10. leto plačajo pri popoldanskih predstavah: I. vrsta 80 vin., II. vrsta 50 vin., stojšče 30 vin., sicer polno vstopnino.

Predprodaja vstopnic je v knjigarni g. G. ADLERJA, Glavni trg.

(981) 2

Velespoštovanjem.

K. LIPOT, ravnatelj

Original SINGER Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Man beachte die Fabrikmarke.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove, birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji
za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) -30